

Різдвяне послання Блаженнішого Святослава

Високопреосвященним і Преосвященним
Архієпископам та Митрополитам,
боголюбивим єпископам, всечесному
духовенству, преподобному монашеству,
возлюбленим братам і сестрам, в Україні
та на поселеннях у світі сущим

Бо хлоп'ятко
нам народилося,
сина нам дано;
влада на плечах
у нього; і дадуть
йому ім'я: Чудес-
ний порадинок,
сильний Бог,
Отець довічний,
Князь миру
(Іс. 9, 5).

Христос народився! Славимо Його! Дорогі в Христі!

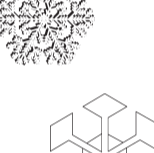
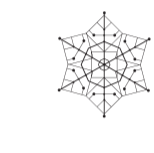
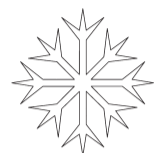
Сьогодні небо і земля сповнюються світлом радості та миру. Ангели й люди, усе створіння вітає народженого в людському тілі Христа-Спасителя. Усі ми разом із пастирями та мудрецами спішимо до вбогого вертепу, щоб разом із Марією та Йосифом вклонитися воплоченому Богові, який спочиває в яслах на сіні. Спішимо прийняти любов і мир, які Господь приносить із собою у світ ненависті та насильства.

Євангельська розповідь про Різдво Христове передає нам вустами ангела Благу Вість: «... ось вам знак: Ви знайдете дитя сповите, що лежатиме в яслах» (Лк. 2, 12). У різдвяних колядках і богослужіннях цієї таїнственої ночі чуємо, як велика сила небесного війська хвалить Бога й промовляє: «Слава на висотах Богу й на землі мир людям його вподобання» (Лк. 2, 14). Цей ангельський спів про славу на висотах і мир на землі сповіщає нам, що здійснилося пророцтво Ісаї про Месію - Князя миру (Іс. 9, 5). Усе людство, очікуючи народження Спасителя, сподівалося на початок нової ери у своїй історії, - нового часу, коли Месія, як Князь миру, поверне гармонію в стосунки між людьми, усуне всяке насильство людини над людиною; уже не так, як Його прабатько Давид, буде переможцем у війні, але як Син Божий здолає саму причину воєн і ворожнечі - людський гріх, оте лихо, що є найбільшим спотворенням райського щастя.

Людина створена Богом для миру, що є ознакою присутності й дії Святого Духа (пор. Гал. 5, 22-23). Незважаючи на свою впаду через гріх природу, людина постійно прагне цього миру, хоч не завжди вміє його осягнути. Невипадково наша Божественна Літургія, закликаючи до встановлення і укріплення благословенного Царства Отця, і Сина, і Святого Духа, відразу молиться за мир з висот для всього світу і добрий стан святих Божих Церков. Саме нинішнє свято нам сповіщає, що Христос - Князь миру і що Божа могутність об'являється в мирі.

Утім, коли ми чуємо слово «князь», відразу думаємо про людину, яка має владу і силу. Ми зустрічаємо «князів», добрих і злих, у різних сферах людського життя: політично-суспільній, трудовій, сімейній і навіть церковній. Однак з євангельської перспективи та у світлі прикладу Христа як Князя миру, стає очевидним, що Божа влада - це служіння, а Божа сила - це безмежна і безкорислива, вірна і жертвна любов Господа до свого створіння.

(Закінчення на стор. 2)

РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ

настоятеля Архікатедрального собору св. Воскресіння о.-митр. Юрія Новіцького

«Діва днесь
преістотного ро-
дить і земля вер-
теп неприступно-
му приносить»

Ангели з па-
стирями славо-
словлять, а волхви
зо звізду подо-
рожують, бо ради
нас родилося дитя
мале - превічний Бог»
Кондак

Христос Родиться!

Ось цими словами, вітаючи Вас, наші дорогі парафіяни, хочу сповістити Вам радісну новину, що: «Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос» (Лк. 2, 11).

Ця новина, яку передвіщали старозавітні пророки, а люди очікували через століття, нині стає дійсністю для кожного віруючого християнина, бо: «Слово стало тілом і оселилося між нами» (Ів. 1, 14).

Суть Воплочення Божого Сина полягає в тому, що Бог не залишив людину в рабстві гріха, але «Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а жив життям вічним» (Ів. 3, 16). Тому сьогодні Бог стає людиною, щоб людину визволити з темряви гріха: «Бо Син Чоловічий прийшов спасти те, що загинуло» (Мт. 18, 11), відкрити творінню можливість спасіння: «Бо не послав Бог у світ Сина світ засудити, лише ним - світ спасти» (Йо. 3-17), щоб земне поєднати з небесним: «коли настане повнота часів, здійснити його - об'єднати все у Христі: небесне й земне» (Еф. 1, 10).

Апостол і Євангелист Лука, оповідаючи про подію народження Спасителя, розповідає, що першими цю радісну звістку почули

пастухи, які неподалік пасли свої отари і там їм явився ангел, який сказав: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу: Сьогодні народився вам у місті Давидовім Спаситель, він же Христос Господь» (Лк. 2, 10-11). А небесне військо в ту мить промовляло та хвалило Господа: «Слава на висотах Богу й на землі мир людям його вподобання» (Лк. 2, 14). Так і нам сьогодні, всім престоящим у храмі святим, благовістувється велика радість: «Христос Родився» то «Славимо Його», і ми першими, що прийшли з самого ранку на богослужіння, чуємо цю радісну вістку.

Про мудреців, що прийшли зі Сходу до Єрусалиму, апостол і євангелист Матей розповідає, що вони, будучи ведені зіркою, здолали довгий шлях до Христа, щоб поклонитися Йому і з собою принесли дари: золото як Цареві, ладан як Богу і миро як Непорочному Агнцю, що дається за життя світу (пор. Мт. 2, 1-11). Їхня дорога - це шлях усього людства яким воно йде до Бога, долаючи гордість, злобу, ненависть, різні кризи, випробування та війни.

В молитві Великого Повечір'я мовиться: «З нами Бог розумійте народи, і покоряйтеся, бо з нами Бог!». Тому сьогодні і ми як пастухи і мудреці поспішимо до вертепу щоб у яслах сповитому поклонитися нашому Цареві і Богу і принесімо в дари наше відкрите та щире серце, очищену від гріхів безсмертну душу щоб прийняти Його, нашого Спасителя.

Користаючи з нагоди в день Різдва Христового сердечно вітаю Вас, дорогих парафіян з Різдвяними святами. Бажаю Вам безмежних Божих ласк, миру, спокою та достатку. Нехай світло Вифлеємської Зорі освітить кожну домівку, зігріє кожне серце, принесе мир, злагоду і спокій на нашій землі.

Христос Родиться! Славимо Його!

Різдвяне послання Архієпископа і Митрополита Кир Володимира

Всечесним та всесвітлішим отцям,
преподобним монахам та монахиням,
возлюбленим братам і сестрам у Христі
Івано-Франківської Митрополії!

Христос Родиться! Славте Його!

Нині Діва родить Тво-
рця всіх, рай приносить
вертеп, зоря показує
Христа - сонце для тих,
що в темряві.

Мудреці, просвічені
вірою, поклоняються з
дарами; пастирі бачать
чудо, ангели ж співають,
промовляючи: Слава на
висотах Богові!

(Стихира на стиховні)

У наших храмах і наших домівках вже настав святковий час Христового Різдва. Ми разом з мудрецами та пастирями переживаємо цю радість, сідаючи до святкового столу в родинному колі, а згодом - йдучи до храму. Сьогодні все говорить нам про прихід на світ Божого Сина: спільний Свят-вечір, церковні богослужіння, насичені радісними різдвяними співами й колядками, святково прибрані помешкання з ялинкою, дідухом, а може ще подекуди й із сіном на столі чи соломою на підлозі. Ми поринаємо у неповторну атмосферу Різдва.

Але справжнє святкування Різдва Господа нашого Ісуса Христа - це не тільки спогади з нашого дитинства, не тільки звичаї та коляди. Це найперше наше особисте душевне переживання таємниці приходу Бога у людському тілі на світ, щоб його спасти. «Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а жив життям вічним» (Ів. 3, 16). Саме це має бути головним змістом нашого святкування. Тому застаномось сьогодні над нашими літургійними текстами і задумаємось над деякими постатями різдвяних подій.

Наші церковні піснеспіви, коляди вказують на Ту, Яка народжує нам Спасителя. У нашій літургійній та іконографічній традиції завжди бачимо Марію невіддільно від Христа. Вона свідомо дозволила, щоб у ній оселився Бог і через неї прийшов на світ немовлям. На Різдвяній Утрені співаємо, що Вона є тією, яка «тілесно носила у своєму лоні Предвічного і Неосяжного». У цій події бачимо Богородицю як вершину того, що людство могло принести Богові. В одній із стихир на Вечірні Різдва запитуємо: «Чим тобі, Христе, віддячимося за те, що ти задля нас з'явився на землі як людина?» (Стихира на Вечірні). Там же маємо відповідь: «коже не бо створіння, що тобою постало, воздає тобі подяку: ангели - співання, небо - зорю, мудреці - дари, пастухи - сповіщення чуда, земля - вертеп, пустеля - ясла, а ми - Матір-Діву». Тому цілком звичним є для нас, що другий день різдвяних свят - Собор Пресвятої Богородиці. Вона стає нашою подякою Богові й заохочує нас бути вдячними Господеві за Його прихід задля нашого спасіння.

(Закінчення на стор. 2)

Різдвяне послання Блаженнішого Святослава

(Закінчення, поч. на стор. 1)

Людина зможе жити в мирі і стати служителем миру для інших лише тоді, коли прийме народженого сьогодні Князя миру у своє серце, у свій внутрішній духовний світ, в особисте і суспільне життя. Святий Павло пише в Посланні до ефесян: «Він наш мир» (Еф. 2, 14). Отож найвищий прояв Божої всемогутності, прояв сили і влади Князя миру – це не приниження іншого через несправедливість і насильство, а служіння ближньому в безкорисливій любові задля миру!

Часом у щоденному житті нам видається, що сильним є той, хто може принизити іншу людину. Однак насправді такий прояв сили – це насильство. Тож стоячи перед яслами Князя миру, ми починаємо розуміти, що насильство – це завжди аргумент слабкого, який хоче видати себе за сильного, це поведінка боягуза, що просто лякається іншої людини, навіть найслабшої.

Христос зазнавав насилля практично з моменту народження. Цар Ірод, якого в історії називають великим, насправді був малим боягузом: боявся за свою владу, почувався невдахою перед обличчям Бога у немірній Дитині. Щоб утримати владу і пов'язане з нею багатство, вдався до насильства: наказав убити вифлеємських малят, дітей власного народу! Та Божий мир завжди сильніший за людське насилля, тому саме він перемагає.

Стратегію підступного нападу, агресії чи сліпого насильства як шляху до заповнення своєї влади обирає безсиллий і слабодухий, бо нічим іншим не може переконати чи повести за собою. Натомість запорукою справжньої перемоги і тривалого миру часто стає людська слабкість, одягнена в Божу силу. Згадаймо, як об'явив Господь Апостолові народів: «Моя сила виявляється в безсиллі» (2 Кор. 12, 9). Немірне Боже є сильнішим від позірної могутності людського. Ірода незадовго після народження Господа Ісуса поховали, а Христос – Князь миру – живий вчора, сьогодні і навіки! (див. Євр. 13, 8).

Дорогі в Христі! Святкувати Різдво – це сповнюватися миром із небес і сказати «ні» насильству. Приймемо новонародженого Спасителя як Князя миру в наші родини і станьмо, за прикладом святого Йосифа та

Богородиці Марії, носіями і хранителями миру. Уникаймо будь-якого насильства – у словах і вчинках – передусім у родинному колі, у стосунках чоловіка і жінки чи батьків і дітей. Відкидаймо культуру смерті, яка допускає вбивство невинних ненароджених і заохочує, як це буває в деяких країнах світу, важкохворих або старших людей вкорочувати собі віку під маскою так званої «солодкої смерті», що є насправді нічим іншим, як викликом проти Бога і злочином проти святості й недоторканності людського життя.

Нехай залунає прабатьківська колядка в наших школах та інших навчальних закладах, запобігаючи проявам насильства серед дітей. У суспільстві, в якому живемо, не дозволяймо, щоб сліпе фізичне чи моральне на-

сильство було засобом політичної боротьби. Представники політичних сил, які заохочують до насильства і розпалюють конфлікти, насправді є слабодухими і ніколи не будуть здатними послужити спільному благу нашого народу. Хоч би де ми жили: в Україні, яка в недалекому майбутньому обиратиме президента і парламент, чи в країнах наших поселень – підтримуймо тих, хто йде до влади не з метою панування, а щоб служити і має силу протистояти насиллю, утверджуючи справедливий і тривалий Божий мир.

Святкуймо сьогодні Різдво Христове та будьмо носіями небесної радості й миру, перемагаймо насильство і страх, як в особистому житті, так і на всіх фронтах війни, наслідки якої кожний із нас сьогодні дуже

глибоко переживає. Чужоземній агресії протиставмо, як це роблять захисники рідної землі на Сході України, жертвність нашої любові, дієву солідарність із жертвами агресії, витривалість у молитві, якою спільно прикликаймо Божий мир на нашу землю, у наші родини і серця! Нехай сповняться на нас слова пророка Ісаї: «Не чути буде більше про насильство в твоїм краю та про спустошення й руйну в твоїх межах. Ти зватимеш твої мури спасінням, славою – твої ворота» (Іс. 60, 18).

Дорогі браття і сестри! Оцим різдвяним словом вітаю кожного з вас, батьків з дітьми, старших із молоддю, що сьогодні, як домашня Церква, приймає до своїх родин новонародженого Христа. Спішу з благовістю радості й миру до тих, хто є на заробітках – далеко від свого дому та від близьких, обіймаю вимушено переселених братів і сестер, що тужать за рідною стороною, та всіх, хто сьогодні носить на своєму тілі й у душі рани війни та насильства.

Особливо вітаю з Різдва Христовим наших військових, які є оборонцями миру та переможцями війни. Лину думками та молитвою до холодних тюрем, де страждають наші військовополонені й в'язні сумління, до лікарень, де одужують поранені в боях за нашу Батьківщину, до домівок, де вбиті горем українці переживають втрату своїх рідних внаслідок війни. Господь миру є з усіма нами! Хай різдвяна зоря сяє нам своїм світлом, а в кожній хаті дзвінко лунає пісня-коляда:

Ангели співають:

«Слава» вослицяють,
На небесах і на землі
Мир проповідують.

Усім бажаю справжньої радості дітей Божих, веселих свят Різдва Христового та щасливого, мирного і благословенного нового року!

Христос народився! Славимо Його!

† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, у день Святого отця нашого Миколая, архієпископа Мир Лікійських, чудотворця, 19 (6) грудня 2018 року Божого.

Різдвяне послання Архієпископа і Митрополита Кир Володимира

(Закінчення, поч. на стор. 1)

Звернімо увагу на найбільш скромну особу цього свята – Йосифа. У події Різдва він завжди мовчазний, він ніби на другому плані. У стихирі I Часу бачимо відчай Йосифа, потім у III Часі Богородиця відповідає йому, як це сталося. На VI Часі сумніви Йосифа розвіюються. А у IX Часі ми співаємо гімн новонародженому Спасителю. Ці Часи показують нам, людям, як Бог перемирює розгубленість і відчай людини. Більше ніде ми не зустрінемо Йосифа у літургійних текстах, але йому присвячене окреме свято у другий день Різдва. Берімо приклад з Йосифа у нашому щоденному житті, будучи скромними, сумлінно і чесно виконуючи свою працю, до якої покликані, не йдучи на компроміси зі своєю совістю.

Першими, хто прийшов до Христа, були мудреці. Вони були язичниками, не були представниками ізраїльського народу, не читали жодних пророцтв, а тільки займалися своєю справою. І Бог їх приводить. У літургійних текстах можемо побачити, що їх часто називають початком народів. Це вказує нам на те, що Христос прийшов до всіх без винятку.

Пастирі або пастухи. Вони не робили нічого особливого. Просто пасли овець. В ту ніч не спали, чували, сумлінно виконували

просте завдання. Вони також не читали пророцтв, були надзвичайно скромними, але з відкритим серцем до Бога. Саме таким ангел з'явився із радісною звісткою про народження Спасителя.

Подумаймо, чому Бог обирає зовсім не тих, хто цього очікує.

Це сталося тому, що пастухи були здатними сприйняти цю звістку, вони були цілком відкриті на Бога.

Тому у рік, в якому будемо відзначати 150-ліття від дня народження блаж. свщчч Климента Шептицького, архимандрита Унівського, та 100-річчя від дня переходу у вічність блаж. Йосафати Гордашевської, співзасновниці Згромадження сестер служебниць, хочемо побажати бути відкритими на Слово, а наші блаженні нехай допомагають нам укріпитися у вірі. Не ховайте цю віру десь далеко у закутках свого серця, а за прикладом наших блаженних будьте ревними місіонерами у сьогоднішньому споживачьому та егоїстичному світі. Живімо та працюймо так, щоб Ісус не був змушений блукати по стайнях, а знав, що напевно матиме дах над головою. І коли Він постукає,

хтось Йому обов'язково відчинить.

Нехай у ваші родинні домівки, місця вашої праці, для всієї нашої багатостраждальної Батьківщини України Боже Дитя, народжене у Вифлеємі, у своїх маленьких руках приносить дар надії на мир. Нехай цьогоріч згасне вогнище незгоди та зросте бажання пошуку мирного вирішення такої тривалої війни на Сході України.

У цей день огортаємо думкою усіх наших земляків, які у військових окопах, у трудовій еміграції, ув'язнених, хворих, убогих, вдів та сиріт. Також єднаємося у молитві за наших військовослужбовців та владу, лікарів та учителів, людей усіх професій та станів, тимчасово переселених людей зі Сходу України, за старших людей, дітей та молодь. Бажаємо усім світла, яке бере початок у Вифлеємі, щоб освітлювало нашу щоденність, миру, спокою і щастя. Будьте впевнені: «Бог нас любить».

Христос Родиться! Славте Його!

† Володимир ВІЙТИШИН,

Архієпископ і Митрополит
Івано-Франківський УГКЦ.

Дано у престольному гроді Івано-Франківську при Архікатедральному і Митрополічному Соборі Воскресіння Христового 2 січня 2019 року Божого, в день Передсвяття Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа; Св. свщчч. Ігнатія Богоносця.

Відбулася проща до Архікатедрального собору Воскресіння Христового

У четвер, 13 грудня, в день апостола Андрія Первозванного та 7-ту річницю заснування Івано-Франківської Митрополії УГКЦ, вже втретє відбулася проща до Архікатедрального і Митрополічного собору Воскресіння Христового в м. Івано-Франківську на честь Блаженних новомучеників Івано-Франківських (Станіславівських) Івана Слезюка, Симеона Лукача та Григорія Хомишина.

Кілька тисяч прочан з Івано-Франківська та області зібралися в головній святині Прикарпаття, щоби спільно подякувати Богу за прожитий рік, який завершується, а також просити благословення для своїх сімей, а головне – для Батьківщини нашої України. Очолити спільне моління Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський Владика Володимир Війтишин.

Щоби підготувати вірних до цієї події, впродовж тижня в Архікатедральному соборі проходили реколекції. Вони носили Різдвяну тематику, адже живемо в часі Різдвяного посту.

В сам же празник св. ап. Андрія до Архікатедрального собору зійшлося чимало духовенства з усіх-усюд. Роздумуючи над Божим словом в часі проповіді, Владика Володимир розповів про життя святого апостола, який, за переданнями, побував та поблагословив наші київські гори.

«Святий апостол Андрій кинув на руську землю зерно Христової проповіді, яке через Володимирове хрещення проросло і дало рясні плоди. Життєвий шлях апостола до кінця віків буде взірцем для наслідування кожному, хто шукає свого призначення на землі», - повчав Митрополит.

«Проща до Архікатедрального собору – ще одна можливість сказати Богові "Дякую!"», - зазначив Митрополит Володимир.

Серед іншого, Владика наголосив на незламній вірі та живій проповіді сьгоднішнього святого, відзначаючи його особливу приязнь до нашого народу.

«Зерна віри, посіяні святим апостолом Андрієм, щедро зійшли завдяки зусиллям благовірного князя Володимира Великого. Київська Русь сподобилась святого хрещення. Відтоді пам'ять апостола Андрія Первозванного осо-

бливо шанується серед нашого християнського люду», - підсумував Проповідник.

В часі Божественної Літургії за ревну та жертвенну працю в Господньому винограднику Судовий вікарій Івано-Франківської Архієпархії прот. Степан Балагура удостоївся від Патріарха Святослава найвищої церковної нагороди – митри, яку вручив Митрополит Володимир.

На завершення святкування було зачитано Пастирський лист Митрополита Івано-Франківського УГКЦ Кир Володимира Війтишина щодо катехизації, який усі священнослужителі повинні донести до своїх вірних. Окрім того, Митрополит Володимир привітав усіх імени-

ників, які носять ім'я Андрій з їхнім святом.

Після чого п. Ігор Олійник - український меценат, керівник проекту «Галицьке Євангеліє 1144 року», урочисто презентував Галицьке Євангеліє для всіх учасників прощі та подарував копію Владиці. Додамо, що Галицьке Євангеліє – єдине збережене рукописне джерело, яке нам говорить про ідентичність Київського християнства домонгольської доби. Воно написано тією мовою, якою проповідувалося Боже Слово в той час у Галицько-Волинському князівстві. Цікаво, що Галицьке Євангеліє датується 1144 роком. Це рік, коли ще Москви не існувало, адже офіційною датою заснування Москви є 1147 рік.

Відтак всіх присутніх благословили мощами блаженних новомучеників, після чого кожен особисто ще міг підійти і приклонитися до святої реліквії, випрошуючи необхідних ласк.

Прес-служба Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ.

Святий Миколай має своїх помічників

Благодійний проект «Святий Миколай прийде до кожного» реалізований дитячою спільнотою «Добре серце», що діє на парафії Усіх святих містечка «Калинова Слобода» та на парафії Воскресіння Христового. Він складався з III етапів: організація і проведення благодійного ярмарку для збору коштів на подарунки дітям-сиротам; святковий виступ; поїздка до дітей-сиріт.

Щоб втілити його в життя, діти – учасники спільноти – багато потрудилися. Впродовж місяця разом із батьками під орудою керівника спільноти Ірини Фреїшин виготовляли новорічний та різдвяний декор. Добре про все подбавши завчасно, 16 грудня провели благодійний ярмарок, а на вилучені кошти придбали багато подарунків для дітей-сиріт.

Яскравим і незабутнім було свято «Вже надходить ніч чарівна», яке діти провели у храмі Усіх святих містечка «Калинова Слобода» та в Катехитичному центрі Архікатедрального Собору Воскресіння Христового м. Івано-Франківська. Під час виступу були пісні, танці, багато теплоти й радості. За це святий Миколай обдарував дітей солодкими подарунками.

18 грудня 2018 року поїздкою до Івано-Франківського Центру соціально-психологічної реабілітації дітей завершився благодійний проект.

Сповнені радістю, діти разом зі святим Миколаєм та його помічниками завітали до дитячого центру. Всі хвилювались, бо ро-

били таку добру справу вперше. Ні дітям, ні їхнім батькам не були перешкодою ані білі кучугури снігу, ані втома, ані холод, бо всі розуміли, що творять добро. В особливий спосіб долучилися до акції батьки дітей із спільноти. Хтось випікав смачні пряники, щоб пригостити дітей-сиріт, хтось приніс пакунки з одягом, книжками, а хтось – з іграшками та фруктами.

А скільки радості подарував святий Опікун тим дітям, які через складні життєві обставини відчувають брак звичайного людського тепла, спілкування, добра!

«Сьогодні святий Миколай, завдячуючи нашим маленьким трудівникам з добрим серцем, подарував радість і надію тим, хто цього потребує найбільше, – сказав о. Микола Фреїшин, звертаючись до дітей спільноти. – Хай ніколи ваші серця не стануть черствими і байдужими. Хай подароване вами добро повертається до вас сторицею».

о. Микола ФРЕЙШИН.

Франківські енергетики відзначили професійне свято молитвою в архікатедральному соборі

У суботу, 22 грудня, коли наша Церква відзначає празник Зачаття Пресвятої Богородиці св. Анною, в Україні своє професійне свято також відзначають енергетики та працівники електротехнічної промисловості.

В цей день працівники Івано-Франківських магістральних електромереж та енергетики Прикарпаття вже традиційно розпочинають святкування свого професійного свята з молитви в Архікатедральному і Митрополічному соборі Воскресіння Христового. Божественну Літургію очолив о. Юрій Прилепський, а опісля в каплиці катехитичного центру також спільно помолилися молебень до Пречистої Богородиці.

«Сьогодні в цій нашій спільній молитві ми молимося за Вас і дякуємо за Ваш професіоналізм, Вашу самовіддачу та самопожертву, бо годі сьогодні уявити своє життя без електрики чи світла і саме Ви своєю працею забезпечуєте всім комфорт не раз жертвуючи часом, сном, а інколи навіть наражаючи себе на небезпеку, виїжджаючи на поломки на лінії», – сказав о. Юрій, вітаючи енергетиків.

Також священнослужитель запевнив присутніх у молитві та побажав, щоби Господь завжди благословляв їх, а Пречиста Богородиця опікувалася ними в нелегкій та жертвенній праці для добра людей.

Довідково

День енергетика – професійне свято працівників енергетики та електротехнічної промисловості України, день визнання заслуг працівників енергетичної промисловості в економічному розвитку, удосконалюванні й підтримці повсякденного життя населення. Відзначається щорічно 22 грудня.

Повідомив о. Юрій ПРИЛЕПСЬКИЙ.

При Архікатедральному соборі Святого Воскресіння діють:

ОСЕРЕДОК ПЕРЕДШЛЮБНОЇ КАТЕХИЗАЦІЇ

Заняття проводяться в понеділок, вівторок, четвер та п'ятницю о 18:00 в катехитичному центрі поряд з собором.

Більш детальна інформація за телефоном: 050 073 85 05;

ПОРАДНЯ

Понеділок: о.Михайло Дзуль (психолог) - 0990947432, 0680503578.

Четвер: о.Юрій Прилепський - 066 419 31 39, 067 344 35 23 (голова комісії у справах родини).

П'ятниця: п.Галини Гвоздецька (консультант з природного планування сім'ї) - 050 193 78 78, 0976430624.

Зустрічі відбуваються в катехитичному центрі в зазначені дні з 14:00-17:00 за попереднім записом.

ЗУСТРІЧ СІМЕЙ НА СПІЛЬНУ МОЛИТВУ ТА ЧИТАННЯ І РОЗВАЖАННЯ НАД СВЯТИМ ПИСЬМОМ

відбувається кожного четверга, за винятком церковних свят, які б випали в цей день, о 18:00 (зимовий час).

КАТЕХИТИЧНА ШКОЛА

Зустріч кожної неділі о 12:00 - Божественна Літургія в катехитичному центрі. Директор школи о. Роман Влашин 0673442498.

АРХІКАТЕДРАЛЬНИЙ І МИТРОПОЛИЧИЙ СОБОР
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УГКЦ

Запрошуємо дітей
віком 8 - 11 років
в дитячу спільноту

«Добре Серце»

яка діє на парафії катедрального собору
Воскресіння Христового.

**зустрічі проводяться щонеділі
о 15:00 год.
в катехитичному центрі поряд з храмом на 2 поверсі**

З собою мати Добре серце і гарний настрій !

БЕЗКОШТОВНО !

Метою спільноти є:

- заохочення дітей до поглиблення пізнання основ християнської віри;
- розвиток творчих здібностей і талантів (художні майстер класи);
- організація благодійних акцій, прощ, екскурсій, походів;
- проведення тематичних виступів до християнських свят літургійного року;
- проведення літніх Веселих канікул з Богом.

Більше інформації: <https://spilnotadobreserce.blogspot.com/>
<https://www.facebook.com/groups/224378589255911/?ref=bookmarks>

Розклад Богослужінь в Архікатедральному соборі Святого Воскресіння на Різдвяні свята:

6 січня 2019:

08:00, 10:00, 12:00, 14:00 - Божественна Літургія;
16:30 - Вечірня, 17:00 - Велике Повечір'я з Литією;

7 січня 2019

07:00 - Утрєня, 08:00, 10:00, 12:00, 14:00, 17:00
- Божественна Літургія; 16:00 - Вечірня з Литією;

8 січня 2019

08:00, 10:00, 12:00, 14:00, 17:00 - Божественна Літургія;

9 січня 2019

08:00, 10:00, 17:00 - Божественна Літургія.

